

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4048

гр. София, 16.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в закрито заседание на 16.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разгледа дело номер **3756** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 46, ал. 5 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/.

Образувано по жалбата на М. С. К. против заповед № РИС24-РД48-14/29.03.2024 г. на кмета на район „Искър”, Столична община, с която на основание чл. 46, ал. 1, т. 7 и ал. 2 от ЗОБС и чл. 33, ал. 1, т. 6 и ал. 2 във връзка с чл. 5, ал. 2 от Наредба за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/ е прекратено наемното правоотношение с М. С. К., възникнало на основание настанителна заповед № РИС22-РД66-26/31.05.2022 г., издадена от кмета на район „Искър“, Столична община за общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]/14, жилище № 17, състоящо се от две стаи, дневна, кухня и обслужващи помещения /АОС № 279/22.08.1997 г. на СО-Район „Искър“/.

В жалбата се съдържа искане да се спре предварителното изпълнение на заповедта.

След като се запозна с доказателствата по делото настоящият съдебен, за да се произнесе съобрази следното:

Заповед № РИС24-РД48-14/29.03.2024 г. на кмета на район „Искър”, Столична община е издадена на основание чл. 46, ал. 1, т. 7 и ал. 2 от ЗОБС и чл. 33, ал. 1, т. 6 и ал. 2 във връзка с чл. 5, ал. 2 от НРУУРОЖТСО. С оспорения акт е разпоредено едностранно прекратяване на наемното правоотношение, възникнало на основата на настанителна заповед № РИС22-РД66-26/31.05.2022 г., издадена от кмета на район „Искър“, Столична община за общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]/14, жилище № 17. Заповедта е съобщена на 01.04.2024 г. Жалбата е депозирана в Административен съд София- град на 09.04.2024 г.

Искането за спиране на предварителното изпълнение е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО, като подадено от надлежна страна в установения от закона срок.

Искателят е страна по прекратеното със заповедта наемно правоотношение и попада в кръга на лицата, чийто права и законни интереси са пряко засегнати от оспорения индивидуален административен акт. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на заповед с правно основание чл. 46, ал. 2 от ЗОС е наличието на подадена жалба срещу самата заповед. В случая искането за спиране е направено в жалбата срещу заповедта.

Разгледано по същество искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Предпоставките за спиране на предварително изпълнение на един административен акт от съда са визирани в нормата на чл.166 от АПК, като по силата на чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2, а именно: при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

В тежест на искателя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл. 166, ал. 2 от АПК, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно – такива, които по значимост се противопоставят на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона - на имуществените права на общината, в случая.

Съгласно чл. 46 ал. 5 във връзка с ал. 2 от ЗОБС обжалването не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпорежи друго. Специалният закон обаче не сочи критериите за спиране, поради което по аналогия на чл. 166 ал. 2 от АПК съдът приема, че предмет на изследване в настоящото производство е твърдяната опасност от настъпване на значителни или трудно поправими вреди за оспорващия от изпълнението, които по своята значимост са противопоставими на обществения интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона.

В настоящия случай, в жалбата не са посочени конкретни доводи и не са представени доказателства, от които да се направи обосноваван извод, че предварителното изпълнение ще доведе до реалното настъпване на значителни или трудно поправими вреди за оспорващия. Искането е бланкетно.

При преценка на баланса между накърнените интереси на оспорващия и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на заповедта, съдът приема, че от предварителното изпълнение в случая не биха настъпили значителни и трудно поправими имуществени и неимуществени вреди за оспорващия.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 от ЗОБС във връзка с чл. 46, ал. 5 от ЗОБС, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. С. К. за спиране на предварителното изпълнение на заповед № РИС24-РД48-14/29.03.2024 г. на кмета на район „Искър”, Столична община.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния

административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: